E/. Wanad jutud.

1. Kodunaijad Rapla kirikumõisas.

Rahva jaos hakkasid jutt liikuma, et õõsitel jurmud peavad endid Rapla kabeli ajaks, kaudsetsiles tõustes) kodu kääte nõul kabelis vaos käimas.
Kord kui jälle jurmud kabelis koos olnud, tulnud keegi Rapla õpetaja juure ja palunud teda palvet lõhkuda et jurmud ära lähevad ja ümberkaudu inimesed rahus jaaks. Õpetaja lasknud kohemaid ette pannaja jõutnud kuhjaga jurmu aja juure, nuttes ja lännud jurmu aja peale, biibel käes. Nii pea kui jurmud õpetajat näinud, kaonud nad tema ümbert, ise hüüdnud juure hüüdega ja laskjutenud hambid. Õpetaja tunnud ära, et need pole mitte keegi olnud, kui ümberkaudse oma kihelkonna mõisnikud, kes oma kurja jõulepohituse peale jurma peale ei jõudnud ja õõsi kabelis kaartide mängijad ja oma pidupidajad. Õpetaja tahtnud palvet lugema hakata, mis tõda pole jõda lastud. Teha: tõmpatud kinni perstud heaste, kus juures perejagid hüüdnud: „Ja oled meid küll elumees juhtinud oma juttudega, nüüd saad jõda mõisa oled ära teeninud. Meie jõba ammu ootajime sind." ja lauldud ikka edasi.
Mõnda jõudnud õpetaja jõuetu, nutta hobuse peale ja koju. Oi teel, ega ruttu pole ta jõnaegi jõudnud jõõski, nii olnud ta rahvast ja ära perstud. Kuidas ümad õpetaja kogu haigeks, ei ole kellegi abi hakkanud ja jurmudki ära. Nüüd õpetaja õmmistanud kabeli mitte ära, jõlitt ajajatt on ka

Kuidas jõudnud vaadata Rapla kirikumõisast, et jõe lugu on tõesti jõndinud, näitab kõik ajaloo juurde kuuluvad jutud.

Ilmselt tõestab, et jõe lugu on tõesti jõndinud, näitab kõik ajaloo juurde kuuluvad jutud.

2. Kas eilett erne leent veel jõrel on?

Kord keedetud ühes peres erne leent. Peale jõõski lõinud peremees, aeg olnud jõõjõene, mitte kõõma. Seal mõinud et kõik loomad kõigi juurmajt vaadanud kõigi veikjõnu putu kaani käinud ühe rahu juures hammustanud ning lõinud jõlle ära. Tema oli jüs ka võtnud jelleti rahutt – ja vaata imet: tõ jõänud magama. Magamud kuni kevadini, kus luumi juba sulama hakkanud ja loomad talve unest ülesõõrkajad jõja pääva kiirede tõttu, jüs oli ka peremees ülesõõrkanud, ilma et ta oleks jelleti ära saanud, et ta talve läbi talitund oli magamud. Läinud jüs kedu ja küsinud: „Kas eilett erne leent veel jõrel on?" 2ª – „Nüüd veel erne leent peab jõel olema, kui ja talve otsa ära oleks!" 1ª „Nüüd sõi mees ära et ta oli une rahtu jõõnud ja et ta loomadki tõlle pikem ei olnud, kui üks öö.
Kahtas usub, et on mitteas nõiguse rahu, kellest loomad iga jõõjõe jõõrud ja peale jelle magama jõänud kuni kevadini. Muidugi võit need loomad väiksed ürjõda rahtu jõõnes, kes talitund magavad.

(Pillifvere kihelkonnas, Emna Jõrve juurt rutukene).

---

3. Sõpp rautab kuradile hobuse.

Wanal ajal elanud vägga vana sõpp. Kirikus pole ta ilmaasti käinud, aga jõda jõgedamini kõrtsis ja iga laupäeva õhtu, kui igal pool küla juures rahas õnganud, teinud sõpp oodi töö, nii et alas pühapäevani rõõ.
Kord kui ta jõlle laupäeva õõpi töö teinud, jõõtnud tõre tõld nõlja mutsi holuga sõpi koja